

Colecția: **SECOLUL XX – 20 DE MISTERE ESENȚIALE**

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAN ERIKSSON, JAKOB

**Istoriile interzise descoperite în arhivele secrete ale lumii :
docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări din presă -**

București : Integral, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-249-1

I. I. Ștefănescu, Florin (trad.)

II. Boian, Lucia (doc.)

94

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-249-1

Jacob Van Eriksson

Istoriile interzise descoperite în arhivele secrete ale lumii

Versiune în limba română:

Prof. FLORIN ȘTEFĂNESCU

Documentare suplimentară, bibliografie selectivă
și analiza comparativă a surselor:

LUCIA BOIAN

INTEGRAL

Colecția SECOLUL XX - 70 DE MISTERE ESSENȚIALE

Coperta: **Existența înțelesului**

Descrierea: IP și Psihologie, Științe și Societate
VAN DER VEKKE, G. / **Arhivele secrete**

dece...
București
Colecția Integral

ISBN 978-606-992-249-1

Versione în limba română:

Prof. Florin Șterbănescu

Documentare suplimentară, bibliografie selectivă

și analiză comparativă a sursei

Lucia Boman

Editor: Cosmin POSTOLACHE

Traducător: Ștefan BILAN

Tipărit la Monitorul Oficial S.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,

constituie încălcarea drepturilor de autor și este strict interzisă

și se pedepsește conform Legii dreptului de autor

ISBN 978-606-992-249-1

INTEGRAL

Podurile Cavalerilor Templilor acasă
de „sodomit și blasfemie”, misterioasă Dadel
și alte enigme din biblioteca secretă
o Valtacanal / 102

Bibliografie selectivă / 127

Sumar

**Războiul psihotronic, bancurile cu ruși,
asasini „zombie” și alte ciudățenii
din arhivele CIA. Legionarii, Neaga Djavara
și alte personaje ale exilului românesc / 7**

**Complicitatea crimei sau Kremlin Confidențial:
înțelegerile ascunse ale Uniunii Sovietice
cu Puterile Occidentale / 47**

**Arhivele secrete sovietice, naziste și americane
despre adevăratul sfârșit al lui Adolf Hitler
și fuga naziștilor în... Antarctica / 69**

**O teorie nebunească, însă cu anumite legături
cu realitatea: Hitler a avut o fiică târzie rezultată
dintr-o inseminare *in vitro*. Numele ei este
Angela Kasner, ...viitoare Merkel?!? / 91**

**Pocăirea Cavalerilor Templieri acuzați
de „sodomie și blasfemie”, misterele Daciei
și alte enigme din biblioteca secretă
a Vaticanului / 105**

Bibliografie selectivă / 127

**Războiul psihotronic,
bancurile cu ruși,
asasini „zombie” și alte
ciudățenii din arhivele
CIA. Legionarii, Neagu
Djuvara și alte personaje
ale exilului românesc**

Recent, CIA a publicat online o arhivă cu milioane de documente desecretizate, iar între acestea se regăsesc tot soiul de informații mai mult sau mai puțin bizare. Informațiile astfel declassificate și, cel puțin teoretic, disponibile marelui public, acoperă o perioadă de timp de aproximativ 50 de ani, începând cu evenimente petrecute la sfârșitul anilor '40. Unele dintre aceste documente sunt cu adevărat importante, vorbind despre subiecte majore din istorie, dar altele sunt foarte banale și chiar ciudate, ridicole deopotrivă prin tematică și abordare.

De pildă, în 1981, Pentagonul a cheltuit 6 milioane de dolari pentru cercetarea tehnicilor de război psihotronic și alte aplicații ale telepatiei și ale percepției extrasenzoriale. De asemenea, SUA ar fi dorit să creeze un sistem de apărare împotriva rachetelor, la Polul Nord, care nu ar fi distrus armele, ci le-ar fi trimis în trecut...

Un document intitulat *Magicianul intră în laborator* este un testimonial din 1969, al unui inginer rus, care vorbește despre „un vraci ce poate deschide ferestre către lumi necunoscute”. Acest personaj trăia la acea vreme în Tbilisi, Gruzia. De altfel, peste câțiva ani, în 1975, un raport indică faptul că rușii sunt mai avansați în ceea ce privește „electrostatica telekineziei” și „construcția de sisteme de monitorizare psihologică la distanță”, printre altele.

Cine a spus, însă, că CIA nu avea un simț al umorului cu totul aparte? Un document de la sfârșitul anilor '80, deklasificat abia prin 2016, are titlul simplu și explicit *Glume sovietice pentru DDCI* (directorul adjunct al Agenției Centrale de Informații) și conține o serie de glume mai mult sau mai puțin seci cu privire la Uniunea Sovietică. Iată o mostră elocventă a subtilității cercetării subconștientului colectiv sovietic: „Un muncitor care sta la coadă pentru vodcă se enervează și răbufnește la un moment dat: *M-am săturat, dau altcuiva locul meu la coadă. Eu mă duc să-l împușc pe Gorbaciov!*. Două ore mai târziu, se întoarce și-și revendică locul la coadă. Prietenii lui îl întreabă mirați: *Ai reușit să-l împuști pe Gorbaciov?!?*. Muncitorul răspunde, dând din mână a lehamite: *Nu, coada era acolo chiar mai lungă decât cea de aici...*”

Nu toate inițiativele aberante ale CIA erau însă atât de amuzante. Dimpotrivă, unele documente desecretizate au dat fiori multora. National Caucus of Labor Committees a formulat un protest vehement după ce această organizație a descoperit „un plan malefic al CIA împotriva acesteia, datând din 1974 și în cadrul căruia victimele erau spălate pe creier și folosite pentru a efectua asasinat”.

Cea mai mare colecție de documente declasificate ale CIA este accesibilă online. Cele peste 930.000 de documente, care însumează mai mult de 12 milioane de pagini, au fost până acum disponibile numai la Arhivele Naționale din Maryland. Cu mulți ani în urmă, CIA a deklasificat 26 de pagini dintr-un document secret care conținea o declarație în privința unui posibil asasinat la Fidel Castro. Dar, începând din ianuarie 2017, CIA a publicat întregul document cu privire la Castro împreună cu alte 930.000 de documente. Se pare că documentul era de fapt un transcript al conversației dintre liderul cubanez și vedeta americană de televiziune Barbara Walters, aceasta întrebându-l dacă are vreo dovadă în privința vreunei tentative de asasinat asupra sa. Documentele publicate datează din perioada 1940-1990 și cuprind teme sensibile precum regimul nazist, experimente medicale sau ce rol a jucat CIA în Chile și Iran. De asemenea, sunt documente privitoare la problema Stargate sau memorii scrise de către foștii directori ai organizației. Baza de date, cunoscută sub acronimul de CREST, a fost deklasificată în urma unui ordin executiv din 1995 al președintelui de atunci, Bill Clinton. „A deklasifica toate documentele din lume nu rezolvă nimic dacă oamenii nu au acces la ele”, a declarat Steve Aftergood.

Printre documentele neobișnuite publicate online se numără rapoarte ale așa-numitelor proiecte Stargate. Aceste proiecte s-au desfășurat în perioada 1970-1995 și au explorat potențiale fenomene psihice și experiențe extrasenzoriale cu aplicații militare și civile. Se pare că americanii au executat un experiment inclusiv asupra mediumului Uri Geller în 1973. Rapoartele experimentului arată cum mediumul a reușit să reproducă parțial anumite imagini, care erau desenate într-o cameră separată, uneori cu o acuratețe ridicată. Agenții au notat că mediumul și-a demonstrat abilitatea de percepție paranormală „într-o manieră convingătoare și lipsită de ambiguitate”. Noi pagini dintr-un document care au fost descoperite în arhivele CIA oferă un ghid despre cum se poate face „vizualizare de la distanță”. Este un proiect care descrie amănunțit metodele de a induce psihic spionii care, mai apoi, să localizeze, să identifice și să descrie anumite ținte și locații importante pentru cei interesați. Documentul de opt pagini include obiectivele și aplicațiile militare ale programului, procedurile detaliate despre „vizualizarea la distanță”. Ea funcționează, în esență, ca un manual de instrucțiuni pentru procesul de vizualizare la distanță, ținând cont de variații, eficacitate, selecția participanților și, în final, de evaluare. Potrivit specialiștilor, acest document este catalogat drept „black program”. „Unu, pentru că nu vrem ca rușii sau chinezii să știe ce facem și doi, pentru că mulți oameni de știință nu au dorit ca colegii lor să știe ce fac”, a declarat consilierul de securitate națională, Annie Jacobsen. „Există un raport declasificat, care vorbește despre frica reală a Pentagonului – citându-l pe Uri Geller, că dacă ar putea să îndoiaie metalul cu mintea lui,

ar putea să-și folosească mintea pentru a interfera cu sistemele electronice”, a spus Jacobsen. Dar abilitățile lui Uri Geller s-au dovedit a fi nesigure. De asemenea, există o colecție de rapoarte despre farfurii zburătoare și chiar o rețetă pentru cerneală invizibilă. Deși multe din aceste documente erau publice încă de la mijlocul anilor '90, jurnaliștii și istoricii întâmpinau obstacole atunci când doreau să le consulte.

Printre documentele CIA, declassificate de autoritățile SUA în 2010, a trecut aproape neobservat un articol referitor la defectorul român Napoleon Fodor, publicat în 1982 de ziarul Los Angeles Times. De remarcat faptul că, deși deținea o funcție extrem de importantă la vremea trădării, Fodor fiind șeful delegațiilor comerciale românești timp de 11 ani în Statele Unite, despre „defectarea” acestuia în Los Angeles, în iulie 1982, s-a vorbit foarte puțin sau deloc. Din poziția de șef al Reprezentanței economice a RSR în SUA, Napoleon Fodor răspundea de cel puțin patru birouri economice în SUA, călătorind intens în această țară și în Canada. Documente puse la dispoziția publicului de Casa Albă arată că fostul consilier economic Napoleon Fodor era nelipsit de la recepțiile oficiale româno-americane la cel mai înalt nivel în timpul mandatului Richard Nixon. Interesant este faptul că politicieni americani de top făceau demersuri insistente pe lângă regimul comunist din subordinea lui Nicolae Ceaușescu pentru reîntregirea familiei Fodor, „ținută ostatică” în România. Importanța defectorului român este subliniată și de un memorandum din iunie 1986, în care se face referire la sprijinul acordat de peste 20 de kongresmeni și la discuțiile avute de secretarul de stat George Schultz în cazul Fodor.

În fapt, puține sunt mărturiile colegilor sau ale subalternilor lui Napoleon Fodor, referitoare la activitatea acestuia pe teritoriul Statelor Unite. O știre asemănătoare cu articolul din Los Angeles Times, din punct de vedere al conținutului, poate fi regăsită încă în arhivele agenției de presă americane UPI. Într-un interviu amplu publicat în presa dâmbovițeană, după 2010, fostul ofițer DIE (Departamentul de Informații Externe – UM 0920) aflat în misiune la ONU, Emil Andreescu, face referire printre alții și la colegul său de spionaj Napoleon Fodor: „Enea a fost un tip, care toată viața lui ca și mulți alții, a promovat pe femei. Dar nu contează. El era însurat cu una Protopopescu, fiică a unuia din CC, avea și nepot destul de mare în anii ăia când era la Bancorex. De aia a divorțat la un moment dat când a terminat facultatea, și s-a însurat cu cine... Cu sora soției lui Napoleon Fodor care a trădat la New York, șeful de agenție, că de asta ... Deci, când eu eram la New York, el îi administra averea lui Fodor care a tăiat-o. Era ofițer acoperit și el, nu răspundea..., practic ofițerii noștri din subordinea lui Fodor... Fodor era peste ei și nu discuta nici măcar cu rezidentul. Oricum noi ofițerii nu aveam treabă cu Fodor. Fodor cu noi și ăia din subordine... îi trata cu sictir. Fodor era un scârbos. Dar întâmplarea făcea că Enea era pe cai mari în România, că o fi fost și el ofițer, că nu, probabil că da. Dar oricum și el a luat-o mai rău când a trădat și Fodor și a rămas în America. A luat-o în barbă total”. În 1998, jurnaliștii din România notau: „Singura investiție americană din Bursuceni este un cavou ridicat în curtea bisericii. Investitorul, Napoleon Fodor, a cheltuit peste 20.000 de dolari SUA pe un cavou cu 12 cripte. Napoleon Fodor a ținut

mortăș ca rudele răposate din Bursuceni, părinți, bunici și unchi, să-și doarmă somnul de veci într-un cavou cu geamuri fumurii iar interiorul pardosit cu faianță neagră, pereții tapetați cu mochetă din cea mai scumpă iar la căpătâi cruce de granit negru”.

Partea deklasificată și disponibilă pe internet a arhivelor CIA oferă o serie de amănunte interesante și cu privire la istoria exilului legionar. Numeroase documente se referă la structura și organizarea acestuia, la activitățile celor două grupări aflate în conflict: cea condusă de Horia Sima, respectiv așa-numiții „disidenți” conduși de Constantin Papanace. Majoritatea acestor amănunte sunt de fapt cunoscute, și încă într-un mod mai precis și mai corect, în special din literatura legionară (publicată sau nu): cărți, articole, corespondență etc.. Foarte multe din informațiile aflate în arhivele CIA provin de la surse aflate la o oarecare distanță de subiectul lor.

Redarea faptelor sau evenimentelor constituie o parte a rapoartelor, dar atunci când acestea sunt însoțite de judecăți de valoare și opinii personale, acestea poartă inevitabil pecetea subiectivă a atitudinii respectivilor informatori, în general ostilă legionarismului. O mostră în această privință. Scrisoarea care însoțea transmiterea către serviciile de informații americane a unei copii a cărții *Menirea naționalismului* de Horia Sima, apărută inițial în anul 1950 în limba franceză, specifică la final: „Este interesant de remarcat că un criminal de război dispune de mijloacele pentru a scrie și a publica în Franța o carte sub numele său real”. Un răspuns plauzibil la această nedumerire este oferit de un alt document, care afirmă că Horia Sima „este privat favorabil de guvernul francez, care se află în contact cu el și

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

cu adepții săi prin intermediul cercurilor gaulliste”. Dosarul lui Horia Sima conține informații încă din perioada în care acesta conducea Guvernul fantomă de la Viena, colaborarea sa cu germanii atrăgând în mod firesc atenția serviciilor secrete ali-ate. După război, activitatea lui Horia Sima și a legionarilor săi a rămas mai departe sub observația acestora, la fel ca gruparea disidentă „mexicană”, condusă de Papanace. Trebuie spus însă că informații provenind nemijlocit din partea grupării Horia Sima (prin intermediul unor informatori care au avut contact direct cu aceasta) sunt extrem de rare. Majoritatea informațiilor despre gruparea „Comandantului” provin fie de la o oarecare distanță, fie din partea unor legionari din grupări rivale. Într-un document arhivat electronic, se găsește un raport din anul 1948 intitulat *Situația Gărzii de Fier din exterior*, care este alcătuit de o sursă care se autodefinește ca „neapartenând niciunui grup legionar, dar având relații de prietenie cu unii dintre doctrinarii Gărzii de Fier”. Este practic singurul document găsit care redă informații din perspectiva oarecum echidistantă a cuiva care s-a aflat în contact nemijlocit cu grupurile legionare din exil. Raportul începe cu istoria refugiului legionarilor în Germania după ianuarie 1941, descriind conflictele care s-au ivit acolo între grupările care în cele din urmă aveau să se separe definitiv. Astfel, se vorbește de fapt de ... trei grupuri, două din acestea unindu-se și formând gruparea disidentă cunoscută sub numele de „Mexicanii”. În primul rând, ar fi gruparea de macedo-români din jurul lui Constantin Papanace, caracterizați în raport ca având un trecut terorist, radical și violent, apoi devenind mai conciliabili. Papanace ar învinovăți eșecul guvernării

legionare datorită liniei conducerii (Sima) pe care o considera moderată și indecisă. Al doilea grup ar fi cel al „codreniștilor” Gârneață, Dumitrescu-Borșa, Ciorogaru, etc., grup care după moartea Căpitanului și-a pierdut influența în Mișcare, privind cu invidie și regret faptul de a fi fost deposedat de autoritatea sa. Pentru aceștia, declinul Mișcării și-ar avea cauzele în îndepărtarea lui Horia Sima de „testamentul lui Corneliu Codreanu”, iar în plan practic în neacordarea de suficientă încredere Germaniei. Al treilea grup, cel rămas fidel lui Horia Sima, este caracterizat ca fiind cel majoritar, fiind compus din elemente mai degrabă moderate. Pentru ei, declinul Gărzii și-ar avea originea în activitatea grupărilor extremiste pe care Horia Sima nu le-a putut controla. Autoritatea sa asupra acestui grup s-ar baza în mare măsură pe faptul că el reprezintă principiul legalității și al continuității în Mișcare, combinat cu lipsa alternativei unei alte personalități mai proeminente. De asemenea, și pe faptul că adversarii lui Horia Sima, dintr-un punct de vedere sau altul, ar reprezenta pentru șefie soluții mai puțin convenabile, dacă nu chiar dezastruoase. Treptat, în mare măsură și datorită atacurilor din partea adversarilor, legionarii din acest al treilea grup s-au solidarizat în jurul lui Horia Sima. Aderența elementelor moderate s-a datorat în mare parte lui Iasinschi, Stoicănescu și Bulbuc, care au avut un rol determinant pentru situația creată. Raportul continuă cu descrierea rivalităților dintre cele două tabere ulterioare fugii lui Horia Sima în Italia, urmată de extrădarea acestuia și internarea legionarilor în lagărele de concentrare germane. Aceste conflicte au dus însă la consolidarea poziției legionarilor fideli liniei consacrate, adică

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

a lui Horia Sima. După 23 august 1944, autoritățile germane au putut constata că grupul Gârneață-Papanace se afla în minoritate, ca atare au fost nevoiți să apeleze tot la grupul Horia Sima. Conform opiniei reprezentanților acestuia consemnată în raport, formarea unui guvern în exil nu a reprezentat un act de instigare împotriva factorilor constituționali ai țării, ei fiind de părere că imperativul momentului impunea un asemenea gest, a cărui realizare s-a încercat a fi conformă cu interesele României. S-a menționat de asemenea că, în ciuda presiunilor germane, la postul de radio legionar „Donau” nu au fost atacate niciodată personalități ca Regele sau Maniu. Armata Națională formată atunci a reușit să recruteze 12.000 de români – muncitori, refugiați, studenți, legionari. Prin constituirea ei s-au salvat numeroase vieți, în special ale celor internați în lagărele de prizonieri germane, unde erau amenințați să moară de foame, frig și dizenterie, fapt confirmat și de mulți români care s-au întors în țară din Germania și care nu erau legionari. După încheierea războiului, ruptura dintre grupările „mexicană” și „simistă” a devenit definitivă. Raportul menționează că gruparea Papanace număra circa 70 de oameni, înșirând câteva nume reprezentative, specificând însă că nu era constituită ca un grup unitar, fiind mai degrabă divizat în mai multe subgrupuri, ca macedonenii, codreniștii, tracomanii, etc... Pe de altă parte, gruparea lui Horia Sima număra circa 350-400 de persoane, răspândite într-o serie de țări din vestul Europei. Pe plan ideologic aceștia păreau a se fi întors la nivelul anilor 1933-1937. Credeau în realizarea spirituală a unui nou tip uman, obținut prin exaltarea ideii de sacrificiu, onoare și disciplină, iar elementul religios

continua să-și mențină aceeași mare importanță. Pe plan politic s-a putut constata însă o evoluție, ideologia totalitară părând a fi dispărut. A câștigat în schimb teren dorința garantării libertății pentru toți, spre beneficiul tuturor. La acest fapt nu a contribuit doar educația, ci și propria experiență. Aceasta a dovedit că ideea totalitară e convenabilă doar atunci când se manifestă în beneficiu propriu, devenind respingătoare atunci când tu însuși ești oprimat. Totodată s-a exprimat ideea că evoluția istoriei contemporane nu mai poate fi separată de formele de manifestare democratice. Reprezentanții grupării au menționat că într-o societate românească viitoare ei intenționează să fie parteneri sinceri într-un sistem democratic, la realizarea căruia să conlucreze într-un mod decent toți partenerii politici. Au declarat de asemenea că doresc alegeri libere, cu stabilirea mandatului politic la patru ani, precum și respectul ferm și integral al Constituției din 1923. Ei au scos în evidență că cea mai sigură garanție a acestei noi orientări, este certitudinea faptului că în noua societate formată după ce va cădea comunismul, dictatura va deveni o imposibilitate atât din punct de vedere național, cât și internațional. Distrugerea partidelor istorice a creat un alt tablou al situației politice din România. Câtă vreme opoziția avea un statut oficial, elementele Gărzii de Fier susțineau aceste partide din linia a doua. Aceste poziții pot fi răsturnate numai atunci când întreaga opoziție va opera în clandestinitate. Acest fapt „poate schimba datele problemei nu doar pentru ziua de mâine, ci și pentru cea de poimâine”. În continuare, autorul raportului menționează că informații primite din multe surse indică un interes sporit al americanilor pentru Garda de Fier